

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

חוזרים למקורות...

ישנן רגשות יהודיים טבעיים, שהולכים ונעלמים בהשפעת האופנה הגויית. מה שהיה פעם רגש יהודי טבעי, הופך להיות חומרא בעלמא, או אפילו מעשה שיגעון. אחת מהן, מוזכרת בפרשת השבוע:

כשחזר אליעזר מארם נהריים יחד עם רבקה, יצא יצחק באותה שעה לשוח בשדה. כשנפגשו זה בזה על אם הדרך, ורבקה ראתה את יצחק, הייתה תגובתה הטבעית: "ותיקח הצעיף ונתקנס"; היא מיהרה לקחת את הצעיף ולכסות את פניה!

זו הייתה התנהגותה הטבעית של סבתנו רבקה הצנועה. וזו הייתה גם התנהגותן הטבעית של נכדותיה, בנות ישראל הצנועות, משך אלפי שנים.

3192 שנים לאחר הסיפור של רבקה עם יצחק, בשנת ה' אלפים ר"פ, ביקר חכם יהודי מאיטליה בארץ ישראל, ובאיגרתו הוא מספר את אשר חזו עיניו בארץ הקודש: "הנשים הולכות בצניעות גדולה; כל המלבושים עד צווארם, ואינן מגלים אפילו אצבע מבשר. וכשיוצאות לחוץ, הן מעוטפות כולן בסדין לבן, ובגד שחור על פניה והוא דק של משי, ורואה ואינה נראית, ואפילו הבעל אינו מכיר באשתו, ומכסות כל גופן" (אגרות ארץ ישראל, עמוד קעב).

גם בשנים מאוחרות יותר, אנו מוצאים את נשות ישראל כשהן הולכות בדרכה של רבקה. בשנת תרנ"ו [לפני 119 שנה] מעיד אחד מחכמי ישראל על מנהגן של נשות ישראל בדמשק, וכותב: "כשהן הולכין מהצר לחצר דרך רשות הרבים או לשוק, הן מתכסות מכף רגלן ועד קדקדן ברדיד גדול, ולא נראה מהן כחוש הראות אלא רק פניהן בלבד. ויש מהן הרבה, נשים צנועות יותר, שמכסין גם את הפנים במסווה" (שו"ת פני יצחק, חלקו סימן ו).

עבור חסידי ברסלב, מדובר גם ב'מסורת'... שכן: "היה בת רבינו – אשר בנישואיה השניים נישאה לנכדו של בעל התניא – הייתה צנועה מאד ובעלת ראות שמים עד מאד, עד שלרוב הקפדתה במידת הצניעות, הייתה מכסה פניה כשהייתה הולכת ברחוב" (שישיק ג, רנד).

אך באחרית הימים; "מצאוני השומרים הסובבים בעיר" – "אלו אומות העולם שהם מכים וחובטים ופוצעין את ישראל" (פסיקתא) באופןתם הזולה והמכוערת – "נשאו את רידי מעלי שומרי החומות"...

הלבוש המקורי היהודי, הפך לנחלתן של הישמעאליות... עד כדי כך שכשבעל ה"פלא יועץ" רוצה לעורר בספרו

מה נשמע?

ספר תפארת המידות

אחר שאול מן השוק, וזה זמן רב שרבים מבקשי ודורשי אמת המחפשים את הספר המופלא 'תפארת המידות' - נתבררנו כי זה עתה הודפס מחדש ברוב פאר והדר וניתן להשיגו אצל כל מוכרי ספרי רבינו ותלמידיו, לתועלת הכלל ובפרט הלומדים אשר קבעו בו תלמודם.

ספר 'תפארת המידות' הוא מלאכת מחשבת, בו נלקטו ברוב פאר והדר דברי רבינו בספר המידות, ערוכים ומסודרים לפי סדר העניינים, ועליהם חונים כציצים ופרחים; ברורים וביאורים מלוקטים מספרים הקדושים לברר מקחו של צדיק, מראי מקומות חדשים גם ישנים, מפתח מפורט למצוא בו דברי חפץ, קובץ כל האמירות המוזכרות בספר המידות, ומבוא מיוחד בו מתאר המחבר את סדר השתלשלות כתיבת ספר המידות בכל מהדורותיו.

עוד מספרי המחבר, אשר כבר נודע לתהילה בספריו החשובים - תורה מפוארה בכלי נפואה; 'שיחות הר"ן' - נועם השיחות; 'במסילה נעלה', ואני תמיד עמך.

בימים הקרובים ניתן יהיה להשיג את הספר אף בארה"ב.

לפרטים והזמנות: 054-859-1832

על הצניעות, הוא כותב: "ומשבח אני את בני ישמעאל בעניין זה" (פלא יועץ, מחשבה). שכן; "כמה היא גדולה מעלת הצניעות, שאפילו מי שהוא מאומה אחרת, הוא אהוב ומפואר בעבורה... ואם האומות הפרוצות מורגלים בדברי הצניעות, מה לעשות לישראל המובדלים משאר האומות בקדושה ובטהרה ובצניעות?!" (מנחת המאור, נר ז, סימן שלז).

"והיה לנו ללמוד קל וחומר מנשי הנכרים, שכולן נוהגות שחוץ מהצעיף נותנות מסוה על פניהם כשהולכות ברשות הרבים, כדי שלא יסתכל בהם שום אדם כלל. ואיך אנהנו בני ישראל לא נלך בחוקותיהם בזה הדבר מקל וחומר?! ואיך שפחה תירש גבירתה, שזאת הייתה הצניעות נחלת עבדי ה' אלו נשי בני ישראל, ואיך נחלתנו נהפכה לזרים?! ועל זאת ידעו כל הדוים" (ספר חכמה ומוסר, לראש רבני ארם-צובה רבי אברהם ענתני זיע"א, עמוד רח).

בברסלב לימדו אותנו תמיד: "לא לעשות מהחולשה – שיטה"; גם מי שמרגיש חלש ורחוק, יזהר מלהפוך את חולשתו לשיטה חדשה... כך שגם, אם המצב שלנו בצניעות רחוק מאד מהמצב האידיאלי, עלינו להזהר לבלי 'למקד' את החולשה ולהפוך אותה לשיטה.

גם אם הזרם סוחר אותנו לעבר הרחוב הגויי, לא ננסה להצטדק ולבנות תורות חדשות. תורתנו היא נצחית, וגם סיפוריה ומסריה הם נצחיים. והיא גוברת על כל שאר התורות והאופנות החדשות. וכדבריו הנפלאים של רבי שמשון רפאל הירש, שכותב על כיסוי פניה של רבקה: "ותתכס – כיסתה את פניה; אי זו הוכחה נוספת, עד כמה עלינו להישמר מפני כל אותן תורות, בהן מלעישים אותנו בביטחון כה מוחלט בשטח זה"...

בניית תורה; ושיטה חדשה נובעת מייאוש, ובבית מדרשו של רבינו אין לייאוש דריסת רגל. שכן, גם כשהמצב נראה בלתי הפיך ואין אנו רואים שום סיכוי לשינוי, יש לנו עצה פשוטה וקלה: רצון ותפילה! לזכור את האמת, ולהשתוקק ולהתפלל להגיע אליה.

כל נשכח גם את אשר לימדנו רבינו על מעלתה של כל תנועה קטנה לצד הקדושה. "כי כל תנועה והעתקה שאדם מניע ומעתיק עצמו לעבודת השם, היא יקרה מאד בעיני השם, אפילו הוא מניע עצמו רק כחוש השערה. כי מחמת שהאדם הוא בגוף, בעולם העשייה, קשה מאד עליו כל תנועה והעתקה, על כן היא יקרה מאד בעיני השם" (שיחות שאחר סיפורי מעשיות). ותנועה קלה – מי לא יכול!?

חוק. הלימוד היומי

יום	יום חודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כב	לה.	ס	שלא שלב	מב
א	כג	לה:	סא	שלג שלד	מג
ב	כד	לו.	סב	שלה שלו	מד
ג	כה	לו:	סג	שלו שלה	מה
ד	כו	לז.	סד	שלט שמו	מו
ה	כז	לז:	סה	שמו שמכ	מז
ו	כח	לח.	סו	שמג שמד	מח

אוצרות ברסלב

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"
ת.ד. 50617 בית שמש
טל במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 718-8552121 (1)
באנגליה 203-6085819 (44)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנינים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

עזות – מידה רעה או טובה?

שמדובר בבעל 'עזות דסטרא אחרא'. כפי שמוספר במדרש: "כיון שראה שמואל את דוד אדמוני דכתיב וישלח ויביאהו והוא אדמוני", נתיירא, אמר: אף זה שופך דמים, אמר לו הקדוש ברוך הוא: 'עם יפה עיניים'. עשיו מדעתו הורג, אבל זה מדעת סנהדרין הורג' (מדרש רבה, פרשת תולדות).
ללמדך, שההבחנה הדקה בין 'עז פנים' טמא, לבין 'עז כנמר' קדוש – לא פשוטה בכלל.

בעבודת ה', נצרך האדם גם ל'בושה' וגם ל'עזות'. וגם שם, צריכים רחמים רבים שלא לבלבל ביניהם; להשתמש עם ה'בושה' וה'עזות' בזמן הנכון.

"כי עיקר הבושה דקדושה צריך שיהיה להאדם קודם החטא, שיהיה לו בושה גדולה מלפני ה' יתברך כמו מלפני בשר ודם ממש, שלא יעבור שום עבירה ואפילו שלא לעשות שום דבר כנגד רצונו יתברך, אבל אחר כך כשכבר התגבר עליו היצר, חס ושלום, והכשילו במה שהכשילו, צריך אחר כך לסלק הבושה מעל פניו, ויעז פניו נגד ה' יתברך לומר: אף על פי שעשיתי מה שעשיתי ובושתי וגם נכלמתי להרים פני אליך, אף על פי כן אני מעוז פני נגדך ומבקש ממך שתקרבני אליך גם עתה. ואפילו אם היה כך כמה פעמים, חס ושלום, אסור ליפול בדעתו לעולם, רק להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש כל עוד נשמתו בו" (ליקוטי הלכות, ביציצ' ה, ט).

להתקרב אל הקדושה ולבניין ירושלים.
ללמדך, שללא תפילה ותחינה עלול האדם לטעות בעניין העזות, ולהפוך מ"עז כנמר", ל"עז פנים" רחמנא ליצילן.

שני 'אדמוניים' ידועים לנו מהתנ"ך: הראשון הוא עשיו, אשר עליו נאמר "ויצא הראשון אדמוני כולו כאדרת שיער ויקראו שמו עשיו". והשני, להבדיל אין סוף הבדלות, הוא דוד המלך, אשר עליו נאמר: "והוא אדמוני עם יפה עיניים וטוב רואי" (שמואל א טו, יב).

שניהם היו אדמוניים; שניהם הצטיינו במידת העזות. אך בעוד שעשיו היה בעל 'עזות דסטרא אחרא', מוחצף טמא, שופך דמים. הרי שדוד המלך היה בעל 'עזות דקדושה', מלך גיבור שלחם מלחמת ה' בעוז.

ולמורה הפלא; ההבחנה ביניהם, הייתה גם היא מבלבלת! על עשיו האדמוני, טעה יצחק לחשוב שמדובר בבעל 'עזות דקדושה'. "כי סבר שתוקף התגבורת הדמים שבו הוא בחינת עזות דקדושה, מחמת שזיה ציד בפיו, שהיה מרמה את אביו האד"ק מעשרין את התבן כאילו הוא צדיק, על כן סבר יצחק שגם האדמוניות שבו שמראה שהוא שופך דמים, הוא בחינת עזות דקדושה, שרוצה להתגבר נגד העוברים על דת" (ליקוטי הלכות, מתנה ה, סב).

מאידך, על דוד המלך האדמוני, טעה שמואל לחשוב

"על זה ביקש התנא: יהי רצון שתבנה עירך במהרה בימינו – שלכאורה הוא פליאה גדולה וכל אדם משתומם על זה: מה סמיכות יש לתפילה זאת להקדוש? וגם אין דרך המשנה להתפלל תפילה ובקשה באמצע דבריו? אך עתה מבואר היטב – היינו, שהתפלל שיוכה לידע איך להתנהג בעניין העזות".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, כב)

מטבע העזות – שני צדדים הפוכים לה. מצד אחד, היא המסוכנת ביותר, שכן 'עז פנים לגיהנם'. ומאידך, היא הנחוצה ביותר, שכן מי שרוצה לעשות רצון אביו שבשמים חייב להיות 'עז כנמר'.

שני צדדים הפוכים אלו, נזכרים יחד במשנה אחת, במסכת אבות: "יהודה בן תימא אומר: הוי עז כנמר ... לעשות רצון אביך שבשמים. הוא היה אומר: עז פנים לגיהנם ובושת פנים לגן עדן" (אבות ה, ט). העזות; או שהיא מפילה את האדם לגיהנם, או שהיא מביאה אותו לעשות רצון אביו שבשמיים!

וכדי שיצילח האדם להבחין ביניהם, הרי הוא צריך רחמים רבים. וכפי שמסיים התנא עצמו בתפילה, ואומר: "יהי רצון מלפניך ה' אלקינו שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך" (שם). כשהפירוש הפנימי של תפילתו זו, היא: יהי רצון מלפניך שתיתן לי את העזות הנכונה, עזות שגורמת

נעקבות הדורות בחסידות

מחותיהם והתגברו בכל מחותיהם במסירות נפש עד שהתפלאו עליהם איפה הם לוקחים כוחות לצעוק צעקות גדולות כאלה..."

באותו מכתב הוא כותב על מעלת ההשתמחות על ציון רבינו ומוסיף: "ואני שמעתי שפעם אחת כפורים ביקש הרב שמואל שפירא לתת חלק גדול מכל העולם הבא שלו להרב שמואל הורוויץ שיתן לו אחד מהפעמים שהיה על ציון רבינו ולא הסכים, כי אין דבר שיכול להשתוות כמו להיות על ציון" (מאור התהל 40)

רבי וועלוול זצ"ל היה החלוץ הראשון שהחל לעסוק בהתורה בתשובה, כשלשם כך הוא נודד ונסע ממקום למקום. רבים מבעלי התשובה שקרב, הפכו בעצמם למחזירים בתשובה, וצדקתו עומדת לעד.

תקצר היריעה לתאר את גדולתו בתורה בנגלה ובנסתר, ענוותנותו, יראתו, שמחתו, ואהבת-ישראל העצומה שלו.

נסתלק לעולמו בי"ז חשוון תשמ"ט.

נקודה

בת ק' כבת כ', בת כ' כבת ז' – זוהי שלימות האדם שיתחדש בהיותו זקן כמו נער
(עפ"י ליקוטי הלכות, תפילין, ה, לה)

דורות

רבי בנימין זאב השיני

באחד ממכתביו, כותב רבי וועלוול לאחד מאנ"ש התחזקות בעבודת התפילה:

"אחרי דרישת שלומך הטוב באהבה רבה, שלום רב. בענין חיוק והתעוררות בדברי רבינו נהל נובע מקור הכמה אדמו"ר מוהר"ן זצ"ל, בדרך כלל צריכים לדעת שעניין ההתבודדות הוא מעלה עליונה על הכל, ועל ידי התבודדות אפשר להגיע לכל מה שרוצים ואפילו לדברים שהם למעלה מדרך הטבע. ובליקוטי הלכות מפרש מה הפירוש של הפסוק אהת שאלתי מאת ה' אותה אבקש'. כי קשה הלא כבר אמר אהת שאלתי ומה אומר שוב אותה אבקש? ומפרש: אהת שאלתי אותה אבקש תמיד, ומה היא השאלה שצריכים לבקש תמיד: שבת בבית ה' כל ימי חי וזהו נבועם ה'. ונעם ה' אומר הוזהר הקדוש זה גן עדן העליון עולם הבינה. שצריכים להתפלל תמיד להרגיש נעימות ומתקנות והיות דקדושה ביגיעה ובעמלה של תורה ותפילה בבחינת כל עצמותי תאמרנה ה' - ובשמחה, כי שלימות עמלה של תורה וקיום המצוות הם כשנעשים בשמחה, כי ע"י שמחה וזכרון לזירות דקדושה וזכרון שלום כל החובות הן חובות הנפש והגוף. בשמחה ר"ת מ'חוק ב'רהמיך ה'רבים ש'טרי ה'ובותינו הן חובות הנפש והגוף. והאר"י הקדוש אמר שכל מה שזכה לקיים ולעשות היה בשמחה ובטוב לבב מרוב כל...ובדבר שאלת מע"ב הפירוש בליקוטי הלכות יין נסך הלכה ד' אות י"ט שצריכים לצעוק הרבה להשי"ת במסירות-נפש עד שכמעט תצא נפשו, העניין הזה הוא אריכות גדול לבאר והלך גדול מכל ליקוטי הלכות הולכין ומבארין בכמה דרכים על הקטע הזה.

אבל כפי שראיתי בין אנ"ש מכוונות הצעירים העובדים את השי"ת על פי דרכי רבינו מוהר"ן זצ"ל כשהיו הולכין בהתבודדות בשדות מהוין לעיר אחרי חצות לילה והיו שואגים כאריות ונהמים בכל שארית

הגאון החסיד רבי בנימין זאב השיני המכונה בפי חסידיו ברסלב בחיבה ר' וועלוול, נולד לאביו רבי נחמיה מיקורי קרתא ירושלים, בצעירותו למד בשיבת 'עץ חיים' והיה מטובי הלומידים. באותה עת, התקרב החסיד רבי משה רוטנל ברסלב ובעקבותיו התקרב עוד מלמדני 'עץ חיים' וביניהם רבי בנימין זאב. מי שהביאו לפני ולפנים אל אוצרי דעת רבינו והלהיב את לבו לעבודת ה' בדרכו הקדושה, היה החסיד רבי שמואל הורביץ.

בשכונת 'שערי חסד' הירושלמית, חבר רבי וועלוול עם עוד מאנ"ש, הם קמו בחצות לילה לאמירת תיקון-חצות, כשלאחר מכן הם יוצאים להרים והגבעות שמחוץ לשכונה, להתבודד. רבי וועלוול נוהג היה להרחיק פרסאות רבות מהשאר, כדי שלא ישמעוהו, ושם, היה זועק בכל כוחות נפשו לה' יתברך.

פעם אחת יצא לקיים 'הנעור בלילה' בחברת בני נעורים, כבואם היערה, הופיע מולם נחש גדל ממדים, הנערים נבהלו ונפחדו, ואילו רבי וועלוול נישג אל הנחש בלא שמץ מורא, אחוז בצווארו ואמר לבני החבורה כי יבליים הם להתבודד ללא חשש.

לאחר שעה, כשהתאספו כדי לשוב היערה, הופתעו הנערים בראותם את הנחש מוטל מת למרגלות רבי וועלוול. הוא, בענוותנותו לא יחס לכך כל חשיבות והסביר כי אך שעות היא להתיירא ממוותו כאלו ואם יש דין למטה אין דין למעלה.

רבי הירש לייב ליפל סיפר, כי לעיתים כשהיה הולך להתבודד במערת צדקיהו, חזה ברבי וועלוול שהרחיק לכת והמק-ירד למעמקי המערה, שם זעק שעות ארוכות בכלות הנפש ובכבייה עצומה. רבי הירש לייב התפעל עד עמקי נפשו מכבייתו של רבי וועלוול, שהוכירה לו את חבריו הקדושים באומן.

הרהורי תשובה מסתוריים

האבידות נמצאות אצל הצדיק (לקוטי מוהר"ן קפ"ח), במקום לבטל את הכרטיס הוא מעדיף להזכיר את הדבר בציון הקדוש, ובעזרת השם יתברך הכל יבוא על מקומו בשלום.

האוטובוס ממשיך בנסיעה, האשה מצפה לנס ומייחלת שבינתיים לא יעלה איזה פקה ויבקש כרטיסים, באותה עת בעלה ניגש לציון ומתפלל מעומק לבו שהאבידה תימצא, שהוא יוכל לקיים את חגי "ירח האיתנים" מתוך הרחבה וללא הפסד ממון כל כך גדול.

צומת הכניסה לירושלים כבר נראה באופק, והנה פתאום ניגש אליה אחד הנוסעים ושואל אותה "מדוע לא שילמת עבור הנסיעה?"

היא נבהלה, היתה בטוחה שמדובר במבקר סמוי וענתה לו דברים כהווייתו: "הארנק שלי נעלם ואין לי כעת את הכסף לשלם!"

למרבה ההפתעה האיש מוציא את הארנק האבוד מכיסו ואומר לה: "תראי, מעולם זה לא קרה לי, בעת ה'בלגן' בעליה לאוטובוס הצלחתי לכיים את הארנק מתוך התיק, אבל פתאום באמצע הדרך התחלתי לחשוב כיצד אני עושה דבר נורא כזה בערב ראש השנה? לקחת את הפרוטות האחרונות של משפחה ענייה ברוכת ילדים? ככה עלו בי הרהורי תשובה כל הדרך עד שהחלטתי להחזיר לך אותו!!!!!"

תוך שהוא מסיים את דבריו נפתח דלת האוטובוס בתחנה, הוא מניח את הארנק על כסא סמוך, ונמלט במרוצה לעבר הרחוב - - -

בדיקה קצרה העלתה כי האיש לא נגע בתכולת הארנק, הכל נמצא שם בשלימות, כולל כרטיס האשראי והכסף הרב. בשמחה ניגשת האשה לנהג ומשלמת את דמי הנסיעה, תוך שהיא מדווחת לבעל הנמצא באומן כי התפילות בציון הקדוש פעלו, עוררו מיד הרהורי תשובה בלב הגנב והביאו להחזרת הארנק.

מתחיל להדהף לאוטובוס, מכניסים את המזוודות לתא המטען וכל הפמליא מתיישבת לה סוף סוף בקצה האוטובוס, תוך שהוא מתחיל בנסיעה בכבישי הצפון.

אחרי שכולם נרגעו היא רוצה לגשת לנהג לסדר את התשלום עבור הנסיעה, היא לוקחת ליד את תיק הנסיעות, מנסה להוציא את הארנק, אולם החרדתה היא מגלה שהוא איננו. מנסים לשוא לחפש בכל התאים, בחבילות ובשקיות, אך הארנק כאילו בלעה אותו האדמה - - -

בעיצומה של הנסיעה, בדרך בין-עירונית שוממת, לא נשאר בידה שום ברירה, אלא לקוות שהנהג לא ישים לב ושלא יעלה מבקר, ובעזרת השם בהודמנות הראשונה היא תשלם לחברת הנסיעות.

לפתע היא נזכרת כי בעצם בארנק שכן לו סכום כסף גדול של כמה אלפי שקלים, המיועד לצרכי חגי חודש תשרי, כמו כן נמצא בו כרטיס האשראי שכעת חייבים לבטלו, שכן אין לדעת אצל מי נפל הארנק ואיזה שימוש לרעה הוא עלול לבצע עמו. הכרטיס רשום על שם הבעל, לא היתה ברירה, למרות שלא רצתה להטריד את הבעל שחי לו באוירה הרוחנית הגבוהה באומן, היא נאלצה להתקשר אליו ולבקש ממנו שיצור קשר עם חברת האשראי.

הבעל, חסיד ברסלב בעל אמונה חזקה בצדיק, לא נבהל מהאבידה הגדולה, הוא מרגיע אותה כי רבינו אמר שכל

ערב ראש השנה תשע"ה. עשרות אלפי חסידים גודשים את מבואות הציון הקדוש באומן. בתוך חצר הציון "יורה ודעת" של תפילות ובקשות מתוך התעוררות גדולה עד מאד. באותה שעה ממש, בבתי ישראל בכל העולם עוסקים בקדחתנות בהכנות אחרונות לקראת החג הקרב ובא. בבתי חסידים ברסלב עקרות הבית צריכות להתכונן היטב, הגברים נמצאים באומן הרחוקה, מעתירים בתפילה למען כל המשפחה, והנשים נשארות בבית עם הפעוטות, מתמודדות בגבורה עם הקושי ללא עזרת הבעל. הן עושות זאת בשמחה ובחשק, מאושרות על הזכות לקחת חלק בנסיעה הקדושה.

משפחת ז. נמנית על וותיקי חסידים ברסלב מירושלים, אחת הבנות המתגוררת בצפון הארץ עושה את דרכה לעבר האוטובוס הנוסע לירושלים, לשהות במשך שלושת ימי החג אצל ההורים. ביחד איתה משתרכת חבורה נמרצת של ילדים חניניים, תינוק בעגלה לצד מזוודות וחבילות שאינן נגמרות.

תוך שעה קלה התברר כי הקשיים רק החלו, אוטובוס אחד מגיע, עמוס עד אפס מקום, איכשהוא מצליחים להשתחל פנימה, מנסים להושיב את הילדים ואז מתברר כי ממש לא שייך להמשיך איתו, יורדים בתחנה הבאה, מוציאים בחזרה את החבילות ומחכים שעה ארוכה עד לאוטובוס הבא.

האוטובוס הבא מגיע לתחנה 'מפוצצת' בנוסעים, הקהל

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

איך שרו אצל רבינו את הזמר אזמר בשבחין?

תשובת הר"ר שמואל מאיר חשין הי"ו:

כידוע שרבינו אהב ושיבחה את העבודות של האנשים הפשוטים, והקפיד לשיר בשבת את כל הזמירות.

בחיי חיותו נהגו אנ"ש שרבינו שר את החלק הראשון של אזמר בשבחין, והציבור, כביכול ענה אחריו, את החלק השני.

אחרי הסתלקותו, התאספו התלמידים בער"ח שבט באומן. ליל שבת ישבו כולם יחד לסעודה, ואין אחד שמעז להתחיל 'אזמר בשבחין'. הם דוממים שעה ארוכה, והשקט מעלה זיכרונות, הגעגועים שורפים. העיקר חסר משולחן השבת. מי יעז להחליף את רבינו?

ואז, מוהרנ"ת בהתעוררות ובהתרגשות אומר לחברים: "כך אמר הנחל נובע מקור חכמה שלא טעם טעם חטא מימיו, אזמר בשבחין למיעל גו פתחין - - -"

החברים מיד הצטרפו אליו: "דבחקל תפוחין דאינון קדישין - - - וכך הם המשיכו את הזמר עד הסוף.

בשעות אלו, ר' שמואל אייזיק נמצא בציון הק' ושוהה שם לבד עד אחרי חצות הליל. למחרת, כשסיפרו לו איך מוהרנ"ת עסק עם אנ"ש בדיבורים קדושים מרבינו, וכששמע על השמחה הגדולה של המשתתפים, אמר ר' שמואל אייזיק: "אני הייתי על ציונו הק', ומוהרנ"ת המשיך את אדמו"ר אז על שמחתם להיות אצלם!"

לחידודא

חידה מס' 198

מה רבינו ציוה לא לתת מתנה?

הפתרון לחידה מספר 197

מדוע בעת ימי החולאת של רבינו לא הרגיש רבינו את מחלתו לשלושה ימים?
- כי מצא אתרוג לא מצוי והיה בשמחה (שיחות הר"ן קכה)

זכה בהגרלה לחידה מס' 196

חיים גוטליב, רמות פולין, ירושלים

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

הנשחה לשמירה עלינו

הרב נתן בורשטיין

כל אחד מאיתנו חוזר לביתו בסוף היום עייף ויגע, אחר יום מלא בתורה תפילה ועבודה, והוא רק רוצה להיכנס אל המיטה המהוממת לעצום עיניים ולישון. מתוקה שנת העובד... ברם מצוה קטנה נתנו לנו חז"ל לעשותה לפני השינה, אשר על אף שאין חיוב גמור לעשותה, מכל מקום כוחה עצום ונשגב מאד, עד שהמקיימה מובטח להיות שמור ומוגן מכל מיני מרעין בישין ופגעים רעים האורבים על האדם בפרט בלילות, והיא: קריאת שמע שעל המיטה. סגולת אמירתה היא לאין ערוך בין ברוחניות בין בגשמיות. ברוחניות: כפי שגילה לנו רבינו (ליקוטי מוה"ר, לו) כי בעצם אמירת הפסוקים "שמע ישראל" וגו', "ברוך שם" וגו', שיש בהם י"ב תיבות כנגד י"ב שבטי יה, ומ"ט אותיות כנגד מ"ט האותיות שבשמות השבטים, בזה כולל את נשמתו בקדושת השבטים וזוכה על ידי זה לגרש כל ההרהורים רעים ומחשבות רעות שבאין אל האדם, ועל ידי זה מבטל את כל הקליפות רח"ל שרוצים להזיק לו. אף בגשמיות סגולתה עצומה, כמו שמפרש רש"י בשם חכמינו ז"ל במה שאמר בלעם על בני ישראל: "לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה", כי הכוונה ש"לא ישכב בלילה על מיטתו עד שהוא אוכל ומחבל כל מוזיק הבא לטרפו. כיצד קורא את שמע על מיטתו ומפקיד רוחו ביד המקום, בא מהנה גויים להזיקם הקב"ה שומרים ונלחם מלחמותם ומפילים חללים". הרי לנו הבטחה ברורה כי הקב"ה בעצמו נלחם בעבור זה האדם שקרא קריאת שמע שעל המיטה לשמרו ולהצילו מכל מוזיק ופגע!

יש להדגיש כי זמן אמירת כל סדר קריאת השמע אינו אורך יותר מדקות ספורות, ואף על פי כן מפיל הבעל דבר כבידות ועצלות על האדם לדהותו מיום אל יום, ומשכנע אותו כי זה אינו כי אם דבר קטן ושולי ח"ו. ולא לחינם, כי הוא יודע כי בזה האדם נהיה שמור ומוגן מכל רע, ואם ח"ו נכשל האדם באותו יום בעבירות והמקטרגים רוצים להסטיין עליו, ע"י קריאת שמע סוכר פיהם ומפיל מהם חללים כמו שדרשו חז"ל על הפסוק "וחרב פיפיות בידם" – כל הקורא קריאת שמע כאילו אוהו חרב של שני פיות, כלומר מחודד משני צדדיו, ועושה בשונאיו מכת חרב והרג ואבדן.

מה טוב לומר אותו מתוך סידור בכונה כראוי, ואצל חסידים ואנשי מעשה נהוג אף להתלבש במעיל וכובע עליון מחמת שגב גדולתה.

מי שזוכה לומר את הסדר כפי שתקן אותו האריז"ל, לומר לפניו ויודי להתחרט ולשוב בתשובה על כל מה שהטא במשך היום, בזה מתקן כל העבירות והפגמים אפילו החמורים ביותר (כמו שמבאר מוהר"ת בארוכה בליקוטי הלכות, קריאת שמע, ב).

ונסיים בתפילת מוהר"ת (ליקוטי תפילות, יט): "ואזכה לקרות קריאת שמע שעל המטה בקדושה גדולה ובמסירת נפש ובכונת הלב באמת כראוי, באפן שאזכה להרג כל המחבלים ומוזיקין וכל הסטריין אוחרני על ידי קריאת שמע שעל המטה" אמן.

(מעובד מתוך שיחתו של הרב נתן בורשטיין שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. עברית, 1, שיחות ומאמרים, 2, 3, 1)

הרצון, מפתח לקדושה

לפעמים נדמה שאין יותר חזק מהוכחה חותכת, אי אפשר להשתיק את קולו של ההיגיון הבריאי, אבל האמת היא שהרצון חזק הרבה יותר מהשכל, אם מיישנה רוצה לשמוע ומוכן לקבל יוכל להבין אפילו רמז קל, אבל אם אינו רוצה בכך, לא יועילו לו שום ראיות או הוכחות, כפי שמצאנו במהלך ההיסטוריה, אחרי כל הנסים האותות והמופתים היו כאלה בכחינת "יתרו" ששמעו וכאו אבל היו גם רבים אחרים שהמשיכו להתעקש ולדהור לאבדון ח"ו.

זאת מאחר שכח הבחירה הוא כח יסודי בעולם, כך שאחרי כל האותות והמופתים נשארתי תמיד הבחירה אם לשמוע ולקבל או לסרב, כך נלמד מדוע אברהם אבינו התעקש כל כך לשלם עבור מערת המכפלה ולא לקבלה במתנת חיים כאמור "אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני"

שכן כדי לשחרר את מערת המכפלה שהיא שער הגן עדן כידוע, מידי עפרון החתי היה צורך שאפילו הוא עפרון יסכים לכך ברצון ובלב שלם, שכן רק הרצון כאמור הוא המפתח לכניסה אל הקודש, וכדי ליצור רצון אצל עפרון היה הכרח לשלם לא פחות מארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר.

מופתים לא חסרים לנו כל יודי מקבל כל יום רמזים ואיתותים מבורא עולם במגוון צורות ועוצמות, שקופים יותר ושקופים פחות אך מכולם נשמעות היטב הקריאה "בני אהובי עזוב את הרדיפה אחר ההבל בא והתקרב אלי!" מה שחסר לנו, זה הרצון לשמוע, עלינו להעצים את התשוקה להגביר את החשק ואז רק לפקוח את העיניים לראות ולהבין.

(עפ"י ליקוטי הלכות, פריה ורבייה, טז)

היעד שלנו: מחיר, שירות ואמינות.

צדיקה, מה היעד שלך?

דרך צדיקים, לכל היעדים בעולם. שירות אמינות ומחיר שלא הכרת.

חזיר עם נשמה
02-5410100 דרך צדיקים
www.zadikimtours

נסיעות לאומן ולכל היעדים בעולם

שירותים < מקצועיות < אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

זמנת עולם בהפצת האוצרות				המפיעים			
<p>יזשלים</p> <p>הר"ר חיים זאב שוורץ הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>לונדון</p> <p>הר"ר אפרים פפער הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לעילי חמיו הר"ר יוסף פלטיאל בן הר"ר אפרים אלישר זצ"ל</p> <p>נלכע י"ט חשוון תנצב"ה.</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר נתחם צוקר הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר טוביה שטרן הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו נתחם נ"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר אברהם נתחם פונקל הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>הר"ר נחום חשין הי"ד, הר"ר נתחם חשין הי"ד</p> <p>הר"ר פנחס חשין הי"ד, הר"ר אהרן פוקסברמר הי"ד</p> <p>הר"ר מנחם קנפולר הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 3000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו של ידידו הר"ר טוביה שטרן הי"ד</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיטב</p>	<p>יזשלים - בית שמש</p> <p>משפחת פיש הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 1000 גליונות</p> <p>לעילי הר"ר בנימין בן הר"ר מאיר פיש זצ"ל</p> <p>נלכע י"ב חשוון תשס"ח תנצב"ה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיטב</p>	<p>יזשלים</p> <p>משפחת חשין הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 2000 גליונות</p> <p>לעילי אביהם הר"ר ר' בנימין זאב בן הר"ר נחמיה חשין זצ"ל</p> <p>נלכע י"ז חשוון תשמ"ט תנצב"ה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיטב</p>	

אלפי איש ביום! עשרות אלפים בשבוע! מאות אלפים בחודש!

נושמים ברסלב.

058-32-95000

כל השיעורים מכל רבני ברסלב בחיוב אחד למערכת של 'אוצרות ברסלב'